

# Hidur Mitzva

Source Sheet by Ovi Jacob

## משנה סוכה ג:א'

(א) לולב הגזול והיבש, פסול. של אשרה ושל עיר הנדחת, פסול. נקטם ראשו, נפרצו עלייו - פסול. נפרדו עלייו, כשר. רבי יהודה אומר: יאגדו מלמעלה. צני הר הברזל, כשרות. לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו, כשר.

## רש"י על סוכה כ"ט ב:ז'ג'

יבש - בבעין מצוה מהודרת דכתיב (שמות טו) ואנו ה:

## תוספות על סוכה כ"ט ב:ז'א'

מתני לולב יבש פסול. ומפרש בגמרא משום דאיתקש לולב לאתרוג דכתיב ביה הדר ולא כמו שפירש הקונטרס משום דכתיב (שמות טו) זה אליו ואנו הו דאין ואנו הו אלא לכתילה ולא מפסיק בהכי כדמותה פ"ק (לעיל דף יא): אמר רבן לולב מצוה לאוגדו משום שני' זה אליו ואנו הו לא אגדו כשר ...

## שבת קל"ג ב:י"ד-ט"ו

זה אליו ואנו הו התנאה לפניו במצות עשה לפניו סוכה נאה ולולב נאה ושותר נאה ציצית נאה ספר תורה נאה וכותב בו לשמו בדיו נאה בקולמוס נאה בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין

## סוכה ל"ג א:מ"ז-ס'

תנן לולב בין אgod בין שאינו אgod כשר ר' יהודה אומר אgod כשר שאינו אgod פסול Mai טעמא דר' יהודה יליף לקיחה מאгодות איזוב כתיב הכא (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון וכותב החתום (שמות יב, כב) ולקחתם אוגודות איזוב מה להלן אוגודה אף כאן אוגודה ורבנן לית להו לקיחה מאן תנא להא דת"ר לולב מצוה לאוגדו ואם לא אגדו כשר מני אי רבי יהודה כי לא אגדו אמאי כשר אי רבנן Mai מצוה קא עbid לעולם רבנן ומזכה משום (שמות טו, ב) זה אליו ואנו ה:

## חידושי הריטב"א מסכת סוכה דף יא עמוד ב

ואין רבנן Mai מצוה. פי דיליכא למימרו למצוה לאוגדו לכתחילה מן התורה אלא דייעבד אם לא אגדו כשר, דהא כל בדאו ריאתא לא שאני לה בין לכתחילה בין בדייעבד. ו/orקינן דהינו מצוה מדרבנן משום שנאמר זה אליו ואנו הו התנאה לפניו במצות.

(ב) הע"פ דהנו ספק דרבנן מיהו להיזור מצוה קאמר דעתך לחומרא אי נמי משום דעתך הידור מצוה דאוריתא היא דכתיב זה קלי ואנו ודרשין התנהה לפני במצות. ממ"ר אב"ד ז"ל.

שבתורה ונכון יותר לפרש דפליגי בפירוש ואנו והו אי מעכבר או לא, וקצת ראה לפירוש רש"י מדמסקין לסתן לתנא קמא דאין שעת הדחק ראה והיינו משום דעתמא רואנו והו רק כשיוכולין למצוא מהודר אבל לא לבטל כל המצווה על ידי זה אבל אי גזירות הכתוב הוא הדר דוקא מה מהני שעת הדחק, ומ"ש התוספות דואנו והו אינו אלא לכתהילה בדקימא לנ מצוה לאגדו משום ואנו והו אם לא אגדו כשר עיין שם, פשוט יש לומר ביןתוספות הידור כגון לאוגדור ובין מיאום כמו יבש דמטוסום ואנו והו אסור ליקח יבש ושוב גם בדייעבד אינו יוצא בו, מה שאין כן באגד שאינו אלאתוספות הידור וליכא איסור ליטלו בלי אגדה, גם יש לומר דבריו דכתהילה אינו ראוי גם בדייעבד פסול למאן דאמר יש דיחוי אצל מצות אבל بلا אגדו לא שייך כלל דיחוי דבריו לאגדו, עוד יש לומר דבריו דכל הרואין לקיים בו ואנו והו אין חנוי מעכבר בדקימא לנ כל הרואין לבילה אין בילה מעכבות בו אבל ביש בו דבר גנאי دائ' אפשר לקיים ואנו והו מעכבר אף בדייעבד.

(ד) המל כל זמן שעוסק במילה חוזר בין על ציצין שמעכבים בין על ציצין שאין מעכבים פירש על ציצין המעכבים חוזר על ציצין שאין מעכבים אינו חוזר מל ולא פרע את המילה

כאי לו לא מל.

(ו) עושין כל צרכי מילה בשבת מלאין ופורעון ומוציאין וחוזר על ציצין המעכbin אף על פי שפירש ועל ציצין שאין מעכbin כל זמן שלא פירש ונוטן עליה אספלנית אבל מכשיiri מילה אין דוחין את השבת כיitzד הרי שלא מצאו סכין אין עושין סכין בשבת ולא מביאין אותו למקום ומכוון ואפיilo מבוי שאינו מעורב אין מביאין אותו מהחר לחצר ואין עירוב בדבריהם נדחה מפני הבאת הסcin הוויל ואפשר להביאו מערב שבת.

#### משנה תורה, הלכות מגילה וחנוכה ד': א'-ב'

(א) כמה גרות הוא מדליק בחנוכה. מצותה שייהה כל בית ובית מדליק נר אחד בין שהוא אנשי הבית מרובין בין שלא היה בו אלא אדם אחד. והמהדר את המצוה מדליק גרות כמנין אנשי הבית נר לכל אחד ואחד בין אנשים בין נשים. והמהדר יותר על זה ועשה מצוה מן המובהר מדליק נר לכל אחד בלילה הראשון ומוסיף והולך בכל לילה ולילה נר אחד.  
(ב) כיitzד הרי שהוא אנשי הבית עשרה. בלילה הראשון מדליק עשרה גרות ובليل שני עשרים ובليل שלישי שלשים עד שנמצא מדליק בليل שמיני שמונים גרות.

#### אורח חיים תער"א:ב'

(ב) פאה גרות מדליק; בלילה הראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסף והולך אחד בכל לילה עד شبלייל הקאדרון יהיו שמונה, ואפלו אם רבים בני הבית לא נקליקו יותר. הנהו: ויש אומרים דכל אחד מבני הבית נקליק (רמ"מ), וכן נאנגע פשוט; ויזהרו לפני כל אחד ואחד גרוותיו במקומות מיניך, כדי שיבא בפר כפה גרות מדליקין (מהר"א מפראג).

